

РЕШЕНИЕ

№ 1219

гр. София, 25.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 15.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **5032** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.156 и сл. ДОПК.

Образувано е по жалба на В. С. И. от [населено място] срещу Ревизионен акт №Р-22221419008172-091-001/02.11.2020 година, потвърден и изменен с Решение №256/16.02.2021 година на Директор на Дирекция“ ОДОП“.

Развитите в жалбата подробни оплаквания са за незаконосъобразност на атакувания ревизионен акт. Твърди се ,че при издаване на РА се допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, същият не е мотивиран, като няма изложени мотиви от страна на неговите издатели. Посочва се още, че при издаване на Ревизионния акт са допуснати и нарушения на материалния закон. Иска се отмяна на ревизионния акт.

В съдебно заседание, жалбоподателят- В. С. И. редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 АПК, се явява и поддържа жалбата на заявените основания. Наред с това, жалбата му се поддържа от адвокат Н. редовно упълномощена, която поддържа жалбата на заявените основания и моли да бъде уважена. Заявява претенция за присъждане на разноски. .

Ответникът по жалбата-Директор на Дирекция ”Обжалване и данъчно осигурителна практика” при ЦУ на НАП-гр. С., редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 АПК се представлява от юрисконсулт А., редовно упълномощена, която оспорва жалбата като неоснователна и претендира заплащането на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните, при условията на чл.142,ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

Със Заповед №1428/18.05.2009 година на Изпълнителен директор на НАП- [населено място] К. Х. е назначена за държавен служител на длъжността- Главен инспектор по приходите, считано от 01.06.2009 година.

Със заповед № 1610/18.05.2009 година на Изпълнителен директор на НАП- [населено място] Г. Ч.- Д. е назначена за държавен служител на длъжността- главен инспектор по приходите при ТД на НАП- С. считано от 01.06.2009 година.

Със Заповед № 980.1/30.10.2012 година на Директор ТД на НАП- С. Г. М. В.- Н. е назначена на длъжността- Началник сектор „ Ревизии при ТД на НАП, считано от 01.11.2012 година.

Със Заповед №РД-01-818/10.05.2019 година на И. Д. Директор ТД на НАП- [населено място] е наредено функциите на компетентен орган по чл.112,ал.2, т.2 от ДОПК, считано от 10.05.2019 година да се изпълняват от поименно изброени органи по приходите измежду които и Г. М. В.- Н. на длъжност- Началник сектор „ Ревизии“ и определил техните заместници.

Със Заповед за възлагане на ревизия от 12.12.2019 година Г. М. В.-Н.– на длъжност- Началник сектор “Ревизии“ възложила извършването на ревизия на В. С. И., определила състава на ревизиращия екип – Ц. К. Х.- главен инспектор по приходите и ръководител на ревизията и А. Г. Ч.- Д. – главен инспектор по приходите, обхвата на ревизията по видове задължения и по периоди- данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ за периода 01.01.2013 до 31.12.2018 година, срока, в който следва да завърши ревизията три месеца, считано от датата на връчване на ЗВР.

Последната е връчена лично на жалбоподателя на дата 19.12.2019 година.

Със Заповед за изменение на ЗВР от 16.03.2020 година органът, възложил ревизията- Г. М. В.- Н. на длъжност- Началник сектор“ Ревизии“ определила нов срок за завършване на ревизията до 19.05.2020 година.

Заповедта за изменение на ЗВР е връчена на електронния адрес на жалбоподателя на 07.05.2020 година.

Със Заповед от 13.05.2020 година органът, възложил ревизията– Г. М. В.- Н. на длъжност- Началник сектор“ Ревизии“ спряла производството по извършване на ревизия на жалбоподателя, считано от 13.05.2020 година до 13.07.2020 година.

Заповедта за спиране е връчена лично на жалбоподателя на дата 13.05.2020 година.

Със Заповед от 14.07.2020 година органът, възложил ревизията Г. М. В.-Н.-Началник сектор “Ревизии“ възобновила производството по извършване на ревизия на жалбоподателя считано от 14.07.2020 година и определил срок за завършване на ревизията до 20.07.2020 година.

Заповедта за възобновяване е връчена на електронния адрес на жалбоподателя на дата 31.07.2020 година.

На 30.09.2020 година органите по приходите, включени в състава на ревизиращия екип съставили Ревизионен доклад № Р-22221419008172-092-001, с който предложили да бъдат установени задълженията на ревизирания данъчен субект по видове и по периоди, подробно посочени в РД.

РД е връчен на електронния адрес на жалбоподателя на дата 05.10.2020 година.

На 02.11.2020 година Г. М. В. – Н. на длъжност- Началник сектор„ Ревизии“ и Ц. К.

Х. на длъжност- главен инспектор по приходите и ръководител на ревизията издали обжалвания Ревизионен акт № Р-22221419008172-091-001, с който установили задълженията на ревизирувания данъчен субект по видове и по периоди, подробно посочени в него.

РА е връчен лично на жалбоподателя на 04.12.2020 година.

На 18.12.2020 година жалбоподателят депозирало жалба до Директор на Дирекция“ ОДОП“ срещу издадения РА.

С Решение № 256/16.02.2021 година Директор на Дирекция“ ОДОП“ изменил обжалвания РА, като установил с РА задължения по ЗДДФЛ за 2014 година в размер на 3893,50 лева определил на 3862,28 лева ведно със съответните лихви, установил с РА задължения по ЗДДФЛ за 2015 година в размер на 1027,36 лева определил на 1015,20 лева ведно със съответните лихви и потвърдил обжалвания РА в оспорената част на установените задължения по ЗДДФЛ за 2013, 2016 и 2018 година и оставил без разглеждане жалбата в останалата оспорена част като недопустима, и прекратил производството по жалбата в тази му част.

Решението е връчено на електронния адрес на жалбоподателя на дата 14.04.2021 година.

Назначена е, изслушана и неоспорена от страните съдебно-счетоводна експертиза, като в заключението си вещото лице е дало подробен отговор на въпросите, поставени му като задача, а разпитан в съдебно заседание, експертът заявява, че поддържа заключението си.

Разпитани са 5 свидетели, които установяват през различните периоди какви суми и защо им е давал жалбоподателят, и какви суми двама от свидетелите са предоставили на жалбоподателя.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.156,ал.1 ДОПК от процесуален представител на легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, жалбата се явява основателна, но по съображения, различни от сочените в нея.

При проверката законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, съдът следва да извърши преценка дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуално-правните и материално правните разпоредби при издаването му-това са така наречените условия за редовно действие на ревизионния акт, залегнали в разпоредбата на чл.160,ал.2 ДОПК.

Обжалваният Ревизионен акт № Р-22221419008172-091-001/02.11.2020 година е издаден от некомпетентни органи и е нищожен.

Още с Определението за насрочване съдът УКАЗА НА ОТВЕТНИКА ПО ЖАЛБАТА, ЧЕ ЗА ОБСТОЯТЕЛСТВОТО, ЧЕ ЗА ОБСТОЯТЕЛСТВОТО, ЧЕ ЛИЦЕТО Г. М. В.- Н. КЪМ ДАТИТЕ НА ИЗДАВАНЕ НА ЗВР И РА Е ЗАЕМАЛА ДЛЪЖНОСТТА- НАЧАЛНИК СЕКТОР И Е ОПРЕДЕЛЕНА ЗА ОРГАН, КОЙТО МОЖЕ ДА ВЪЗЛАГА РЕВИЗИИ КЪМ ТАЗИ ДАТА НА ЖАЛБОПОДАТЕЛЯ/ КАК Е ОПРЕДЕЛЕН СЪЩИЯТ ДА ИЗДАВА ЗВР НА ЖАЛБОПОДАТЕЛЯ/ В ТОВА ЧИСЛО ПРОТОКОЛ ОТ РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ ИЛИ ДРУГ ДОКУМЕНТ, УДОСТОВЕРЯВАЩ, ЧЕ РЕВИЗИЯТА Е ВЪЗЛОЖЕНА НА НЕЯ, ЛИЦЕТО Ц. К. Х. КЪМ ДАТИТЕ НА ИЗДАВАНЕ НА ЗВР, РД И РА Е ЗАЕМАЛА ДЛЪЖНОСТТА- Главен инспектор по приходите и е бил определен за

ръководител на ревизията, лицето А. Г. Ч.- Д. към датите на издаване на ЗВР и РД е заемал длъжността- ГЛАВЕН инспектор по приходите, ЛИЦАТА,УЧАСТВАЩИ В ПРОИЗВОДСТВОТО ПО ИЗВЪРШВАНЕ НА РЕВИЗИЯ СА ПРИТЕЖАВАЛИ КВАЛИФИЦИРАН ЕЛЕКТРОНЕН ПОДПИС В ТОВА ЧИСЛО И УДОСТОВЕРЕНИЕ ОТ ДОСТАВЧИКА ЗА ТАКЪВ,НЕ СОЧИ ДОКАЗАТЕЛСТВА.

По отношение на органа, възложил ревизията- Г. М. В.- Н. на длъжност- Началник сектор "Ревизии" при ТД на НАП ответникът по жалбата не представи доказателства за това същият служител към датата на издаване на първата ЗВР и последващите , както и към датата на издаване на РА да е бил надлежно оправомощен от Директор ТД на НАП- С. за орган, който може да възлага ревизии именно на жалбоподателя. Представената Заповед на Директор ТД на НАП- [населено място] от 07.05.2019 година, с която той е предоставил правомощие по чл.112,ал.2,т.1 от ДОПК на Г. М. В. – Н. да бъде орган по възлагане, по никакъв начин не може да обуслови компетентност към датите на издаване на първата ЗВР и последващите, както и към момента на издаване на РА, защото тази в тази Заповед няма отбелязване, че е била действаща и към посочените в Определението за насрочване дати, и тя е издадена 7 месеца преди издаване на първата ЗВР, като към този момент, като и при издаване на последващите актове в ревизионното производство няма доказателства , че Г. М. В.- Н. е била определена за орган, който може да възлага ревизии. Наред с това, приложената на лист 279 от делото Справка също по никакъв начина не може да обуслови компетентност на Г. М. В.- Н. като орган , на който е разпределена ревизията на жалбоподателя, защото от нея е видно ,че номер на документа от 12.12.2019 година/ това е първата ЗВР/ е създаден от Г. М. В. – Н., но няма доказателства, че тази ревизия автоматично е разпределена на Г. М. В. Н., което да обуслови случайното разпределение на ревизията на Г. М. В.- Н.. Издадените Заповеди за възлагане на ревизия и за изменение на заповеди за възлагане на ревизия, и Ревизионният акт са издадени при изначална липса на материална компетентност на възлагащия орган- Г. М. В.- Н.,която не е притежавала компетентност да възлага ревизии и да издава ревизионния акт. Липсата на материална компетентност у органа, възложил ревизията и издател на Ревизионния акт го прави нищожен, защото в най-общ смисъл, компетентността на определен административен орган посочва кръга от въпроси, с които той е оправомощен да се занимава, както и правомощията, с които органът разполага за решаването на тези въпроси и с оглед издаването на юридически /административни актове/,компетентността представлява нормативно признатата способност на даден орган да издаде определен акт. Компетентността на държавните органи е израз на специализацията на функциите на държавно управление и очертава кръга от задачи, възложени на отделните органи по осъществяването на определени държавни функции. Най-често, компетентността се определя като система от правомощия-съвкупност от права и задължения от особен характер, предоставени на органа за осъществяване на държавната власт. Значението на компетентността при издаване на административни актове е толкова голяма, че законодателят отчитайки тази значимост е въздигнал липсата на компетентност в първо то основание за оспорване на административните актове-чл.146,т.1 АПК/приложим по силата на препращащата норма на параграф 2 от ДОПК/.Липсата на компетентност у издателите на обжалвания ревизионен акт, прави последния нищожен, непораждащ правни последици и предполага обявяването и.

Предвид действащата от 01.01.2021 г. нова разпоредба на [чл. 160, ал. 5 ДОПК](#), настоящият състав следва да приложи [чл. 173, ал. 2 АПК](#). Визираната разпоредба на [чл. 160, ал. 5 ДОПК](#) е процесуална и при липсата на преходна разпоредба в [ДОПК](#) следва да намери незабавно приложение спрямо всички висящи спорове. На тази плоскост, в нормата на чл.173,ал.1 от АПК, когато въпросът не е предоставен на преценката на административния орган, след като обяви нищожността или отмени административния акт, съдът решава делото по същество. По аргумент от нормата на алинея втора на чл.173 от АПК, извън случаите по ал. 1, както и когато актът е нищожен поради некомпетентност или естеството му не позволява решаването на въпроса по същество, съдът изпраща преписката на съответния компетентен административен орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Предвид това административната преписка следва да бъде изпратена на Началник сектор „Ревизии“ - С. за извършване на нова проверка от компетентни органи.

Претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски е основателна и в негова полза следва да се присъди сумата от 1950 лева- заплатена държавна такса, депозит за вещо лице и адвокатско възнаграждение.

Съдебните разноски са разходите на страните, произтичащи от участието им в административното производство. Всяка от страните по делото е отговорна за направените разноски.Отговорността за разноски по принцип е обективна/ безвиновна/, защото загубила спора страна отговаря за разноски, дори ако е положила най- голямо старание да води процеса добросъвестно. Съгласно разпоредбата на чл.81 от ГПК, по присъждането на разноски, съдът се произнася във всеки акт,с който приключва разглеждането на делото в съответната инстанция.Отговорността за разноските е гражданско облигационно отношение, то произтича от процесуалния закон и е уредено от него. Задължението за разноски произтича от неоснователно предизвикания правен спор и тежестта за тях е за страната, която неоснователно е предизвикала същия.

Воден от гореизложеното и на основание чл.160,ал.1 ДОПК,Административен съд-София град

РЕШИ:

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на Ревизионен акт №Р-22221419008172-091-001/02.11.2020 година, потвърден и изменен с Решение №256/16.02.2021 година на Директор на Дирекция“ ОДОП“, С КОЙТО СА УСТАНОВЕНИ ЗАДЪЛЖЕНИЯ НА В. С. И. ОТ С. КОКАЛЯНЕ ПО ЧЛ.17 ОТ ЗДДФЛ В РАЗМЕР НА 17 073,54 ЛЕВА.

ИЗПРАЩА АДМИНИСТРАТИВНАТА ПРЕПИСКА НА НАЧАЛНИК СЕКТОР“ РЕВИЗИИ“ ПРИ ТД НА НАП-С. ЗА ИЗВЪРШВАНЕ НА НОВА РЕВИЗИЯ ПРИ СПАЗВАНЕ НА ДАДЕНИТЕ УКАЗАНИЯ ПРИ ТЪЛКУВАНЕТО И ПРИЛАГАНЕТО НА ЗАКОНА.

ОСЪЖДА ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ“ ОДОП“ ПРИ ЦУ НА НАП- ГР. С. ДА ЗАПЛАТИ НА В. С. И. ОТ С. КОКАЛЯНЕ СУМАТА ОТ 1950 ЛЕВА-РАЗНОСКИ ПО ДЕЛОТО, КАТО СЪЩАТА СЛЕДВА ДА БЪДЕ ВЪЗСТАНОВЕНА ОТ БЮДЖЕТА НА ДИРЕКЦИЯ „ ОДОП“ ПРИ ЦУ НА НАП- ГР. С..

На основание чл.138 АПК, препис от решението да се изпрати на страните.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от получаване на препис от същото, съгласно разпоредбата на 160,ал.6 ДОПК, вр. с чл.211,ал.1 АПК.

СЪДИЯ: